

navštívili jsme

Stáj Ladislava Umlaufa: Drezurní srdce Šumavy

Jižnější návštěvu vám v rámci naší republiky už zcela určitě nepřineseme. Stáje Ladislava Umlaufa a Evy Jančaříkové totiž leží co by kamenem dohodil od rakouských hranic a zároveň od nejj jižnějšího místa v ČR. Když jsem projížděla lesní cestou „po žluté stezce“, přemýšlela jsem, kde se otočím a naberu jiný směr. Ovšem než jsem se nadála, otevřel se přede mnou nádherný výhled na areál obklopený šumavskými kopci. Pasoucí se stádo mě utvrdilo, že jsem na správné adrese. Vítejte v drezurní stáji, z níž pochází nejenom dvojnásobný vítěz KMK Charles Charming...

Ladislav Umlauf je nejen trenérem Evy Jančaříkové, ale zároveň dobrým jezdcem.

Ale to už předbíhám – pojďme se nejprve seznámit se samotným areálem. Jeho dominantou je stáj, ke které je přidružená zastřešená jízdárna, venkovní obdélník, dva rodinné domy, několik technických budov, kolotoč a dominantou jsou zcela jistě nekonečné výběhy a pastviny...

Eva Jančaříková vypráví, jak se dostali na tohle kouzelné místo: „Bydleli jsme nedaleko odtud a objekty, dříve vojenské, jsme měli vyhlédnuté již delší dobu. Nebylo snadné je získat, ale nakonec se nám to podařilo. Začali jsme s opravami, což zpočátku nebylo vůbec jednoduché, hlavně kvůli finanční náročnosti. Jako součást jsme koupili 60 hektarů pastvin a dalších 150 hektarů máme pronajatých, ale v budoucnu bychom je chtěli přikoupit.“

Někdy je to dřina

V dnešní době, kdy jsou půjčky i na vánoční dárky zcela běžnou záležitostí, je přístup ma-

jitelů poněkud ojedinelý. „Chceme být finančně soběstační a odmítáme si brát půjčky nebo se zadlužovat,“ zdůrazňuje Ladislav Umlauf. „Areál opravujeme postupně, jak nám stačí finance. Velkou zátěží byla hala, kterou ještě hodláme prodloužit do rozměrů obdélníku.“ Na opravy čeká i rodinný dům a část stáje, současný stav však pro běžné užívání dostačuje.

Na rekonstrukcích se podílí jeden stálý zaměstnanec, práci ve stáji a péči o koně mají na starost Evini rodiče, kteří se za dcerou přistěhovali až z Moravy. Nikdo z přítomných se za celý den nezastaví, pracovat se začíná od rána a často se končí v devět hodin večer...

„Někdy je to dřina,“ usmívá se Evy maminka. Kromě ježdění (na prvního koně sedají běžně před osmou hodinou ranní) se Eva a Ladislav starají o koně na pastvinách, jež vyžadují stejnou, ne-li větší péči oproti jejich stájovým kamarádům. „Než je všechny zkontrolujeme, nakmíme a obstaráme, zabere to spoustu času,“ popisuje Ladislav.

Na maličkostech záleží

Čtyřnohým kolegům se tu podle vlastních slov věnují individuálně. „S koněm pracujeme podle toho, jakou má zrovna náladu; sám vám řekne, kolik času ten den potřebuje, abyste